

fangsrige Viden repræsenterer jo en hel Finanskommissions afvigende Meninger, saa det er ikke saa ringe at have alene ham. Men jeg maa sige, at en saadan Finanskommission af for Rigsdag og Politik fremmede Mennesker tror jeg ikke synderlig paa. Jeg har den Erfaring, at selv betydelige Finansmænd kan have overordentlig ringe Viden om politiske Forhold i det Land, i hvilket de lever, ja, ofte endda en mærkelig ringe Viden om rene Kendsgerninger, hvis jeg maa bruge det Udtryk om f. Eks. Finansloven. Der er betydelige Finansmænd herhjemme, der aldrig har set en Finanslov for deres Øjne og maaske heller ikke trænger til at faa en saadan at se. Jeg kan ikke nægte, at alligevel kunde de maaske hurtigt komme ind i alt, hvad dertil hører, men til at bedømme og fastlægge Grundlaget for hele den danske Stats Finanspolitik hørte dog vistnok først og fremmest Politikere. Dertil hørte Folk, der havde grundigt Kendskab om Levevilkaarene i de forskellige Lag her i Landet og til de Rørelser, Bevægelser, Følelser og Krav, der gaar gennem Befolkningen. Jeg kan ikke se rettere, end at det er danske Rigsdagsmænd, der har denne Indsigt, som hører til sligt, og at det er dem, der maa afgøre Grundlaget for den fremtidige danske Finanspolitik. Jeg ved heller ikke rigtig, hvordan en saadan Kommission skulde sammensættes. Hvis der overhovedet skulde være Rigsdagsmænd i den, skulde de vel være i Minoritet, for hvis de var i Flertal, kunde man nok besørge Arbejdet her gennem et Rigsdagsudvalg med fornøden sagkyndig Hjælp. Men hvis de skulde være i Minoritet i Kommissionen, tror jeg, det vilde gaa meget uheldigt, thi de vilde neppe kunne binde deres Partier, og de vilde da i Virkeligheden ikke kunne bidrage til en Løsning af et saa stort Spørgsmaal som dette. Man kan ikke sammenligne med noget saadant som Lønningskommissionen, hvor ganske vist Rigsdagsmændene var i Mindretal, men hvor det var et ganske begrænset Omraade, det drejede sig om, og hvor desuden Tjenestemændenes Organisationer og Talsmænd i saa meget maatte spille en Rolle. Men der kunde en enkelt

Rigsdagsmand binde sit Parti gennem sin Optræden i Kommissionen.

Men ligesom jeg ikke mener, der kan foreslaas nye Skatter, mener jeg heller ikke, at der kan foreslaas nye Laan. Hvis det paa nogen Maade kan undgaas, maa det undgaas. Jeg har den Tro, at det kan undgaas, at vi ikke bør stræbe hen til andet end at naa til ganske normale finansielle Tilstande. De er ikke normale, naar Indenrigsministeriet i Aar skal benytte 250 Mill. Kr. paa sit Budget og næste Aar skal benytte 130 Mill. Kr., naar jeg regner 100 Mill. Kr. til Indenrigsministeriets Budget paa Finanslovsforslaget. Jeg vil gerne indrømme, at Staten ikke saadan uden videre kan lukke for Pungen. Staten er ikke saaledes stillet, at den ikke maa forsøge at hjælpe, saa godt den kan, at sætte saa mange Foretagender i Gang, som man kan forsvare, og hvis Gennemførlighed man kan overse, hvis finansielle Omfang man kan magte. Men der er jo der en ganske absolut Begrænsning, og den har jeg ikke forstaaet, man vil overskride ved Hjælp af nye Laan.

Jeg har nu overværet disse Møder, som er holdte her om Finanslovsforslaget, den Række af Møder, som er holdte de sidste 10—11 Dage, jeg har haft den Ære at overvære dem alle sammen, jeg har undertiden faaet den Fornemmelse, at jeg var den eneste, der rigtig hørte, hvad der blev sagt i Salen; i alt Fald var der sjældent flere til Stede, end hvad der kan indskrænkes til et Par Spillepartier — om de ogsaa hørte efter, er jeg ikke aldeles klar over. Det var Synd, at der ikke var flere til Stede, for der faldt saa mange Ord, Rigsdagsmænd har godt af at lægge sig paa Hjerte. Men mærkværdig er det, at ikke alle Medlemmer har Lejlighed til at være til Stede hver Dag. Men jeg overværede altsaa alle Møder og har hørt mange Krav fra forskellige Rigsdagsmænds Side blive fremsat med næsten rørende Troskyldighed, idet hver enkelt gjorde gældende, at det, han ønskede, maatte man have Raad til, burde man have Raad til, der var ikke Tale om, at man ikke skulde have Raad dertil, og naar det kom allerhøjest, brugte man den Frase, som jeg ikke ved, hvor mange Gange jeg har hørt, den, der hed-